

REFLECTIEVERSLAG

SOPHIE JILESEN 0936726

Inhoudsopgave

1 Practices

- Commercial
- Autonomous

Issues

- New Frontier
- Digital Craft

Opdracht

2 Reflectie over practices

3 Welke en waarom?

Commercieel

Deze practice heb ik gekozen na de studium generale als mijn 2e keus. De presentaties die ze gaven deze dag waren goed, vooral die van data design en new frontiers waren heel erg interessant, je bleef luisteren. Bij Data design gaf de spreker voorbeelden over wat data design kan inhouden, zoals data verzamelen digitaal of analoog. En bij new frontiers had de spreker het over the internet of things, en hoe dat dan in zijn werk gaat en wat dit betekent voor de toekomst.

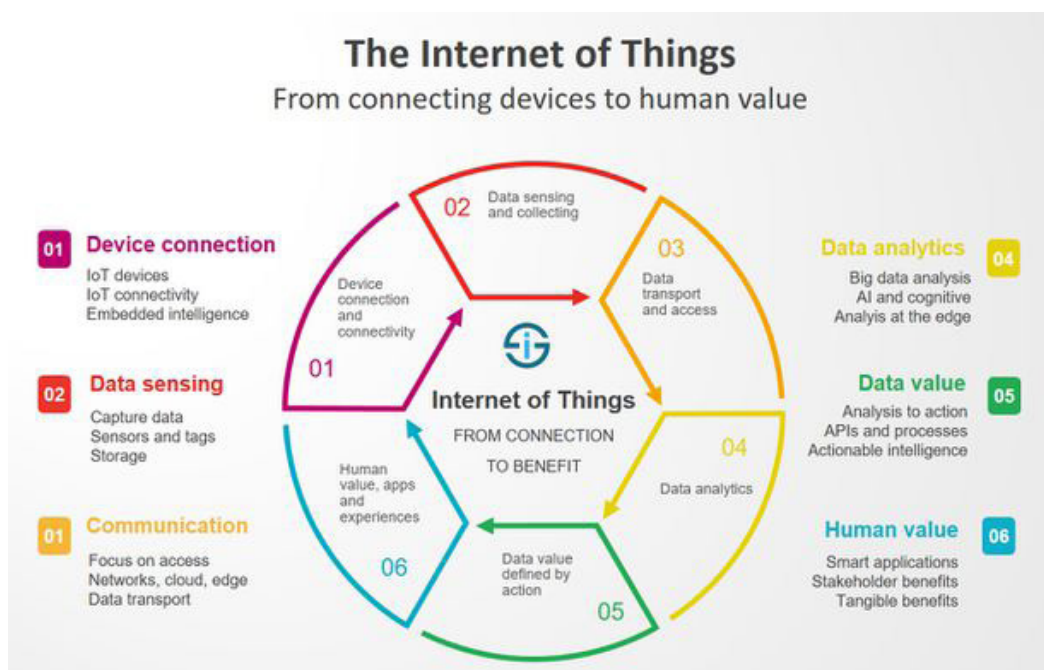
Issue

Uiteindelijk ben ik ingedeeld bij new frontiers, ik had me eigenlijk ingeschreven voor data design. New frontiers was dus mijn 2e keuze. In eerste instantie vond ik dit heel erg vervelend.

Opdracht

Een 60 seconden film over the internet of things. Hoe kan iets zich zo integreren in onze omgeving? Waar kan deze technologie ons naar toe brengen?

Je mocht een product maken en dat laten zien als reclame of juist een doom scenario maken. Als het maar iets te maken had met the internet of things, iets wat zelf een connectie maakt met internet zodat het apparaat bijvoorbeeld kan meten of je die dag wel ver genoeg hebt gelopen of genoeg sociaal contact hebt gehad. Of juist dat de camera je in de gaten kunnen houden en je dus sneller overtredingen ziet.

Autonomous

Van deze studium generale kan ik me niet zo heel veel meer van herinneren omdat ik het nogal warrig vond. Ik kan me wel nog herinneren dat ik digital craft meteen heel erg interessant vond en dat ik daar graag meer over wilde weten. De spreker had het over een stukje van bijvoorbeeld een schilderij uitvergroten en dat weer omzetten naar jezelf, het toe-eigenen.

Issue

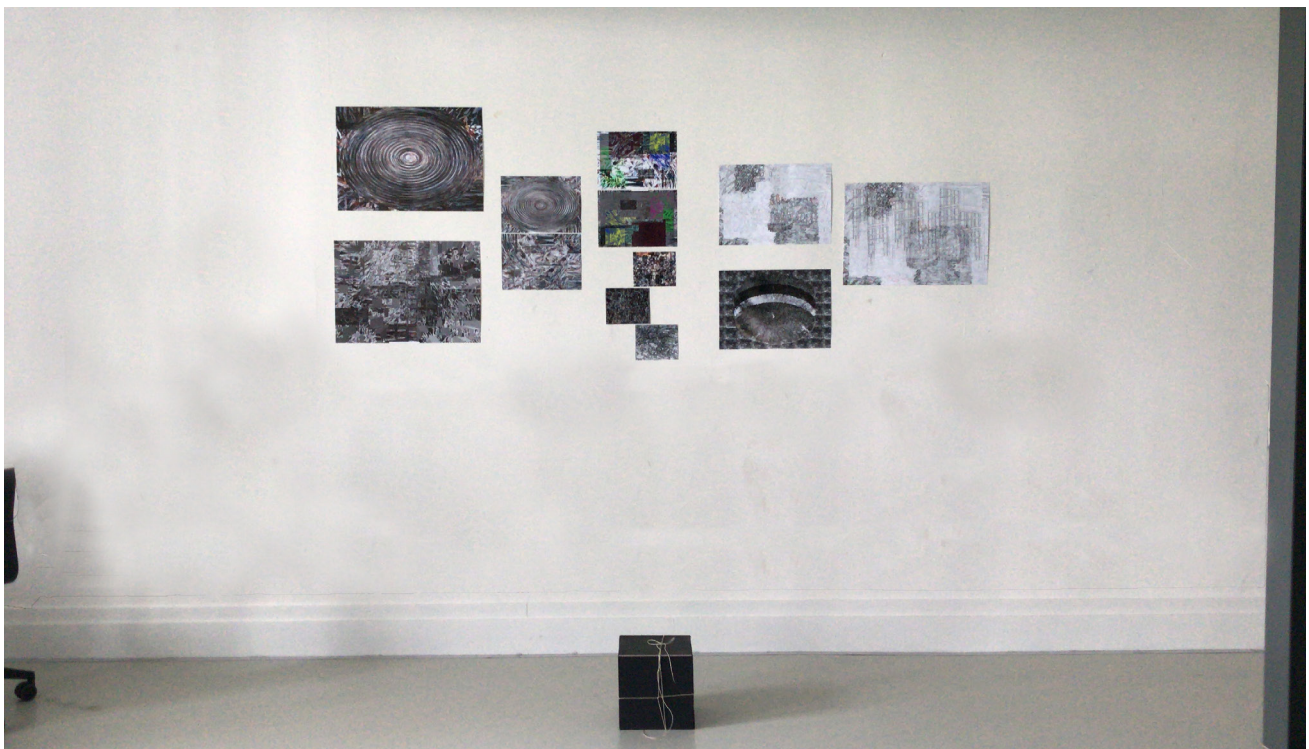
Bij deze practice heb ik wel de issue gekregen die ik had gekozen, gelukkig. Ik merkte meteen dat ik het heel erg interessant vond hoe opdracht was geformuleerd en wat we mochten gaan doen.

Opdracht

Ga naar het boijmans, ga daar rondlopen. Kies artefacten uit. Iets wat je aantrekt of juist lelijk vind. Of is het de textuur, kleur of vorm die je aanspreekt/tegenspreekt.

Kies 1 artefact uit, maak een kopie, letterlijk. Met dit artefact maak je een transformatie. Dit mag zijn afgeleid uit de texturen, kleuren of vormen die de kunstenaar heeft gebruikt.

Deze transformatie moet een object worden.

2

Reflectie over de practices

De twee practices die ik heb gekozen liggen ergens heel ver uit elkaar, maar toch ook dicht bij elkaar. Dit komt doordat ze beide te maken hebben met de digitale wereld waarin wij ons steeds meer verkeren.

Het verschil tussen deze twee practices is dat de een echt in gaat op de technologie die in ontwikkeling is (new frontiers) terwijl de andere dit doet vanuit het verleden (digital craft).

Ik merkte meteen toen ik bij new frontier was dat dit een zeer commerciële gerichte practice was omdat ik merkte dat het heel erg gericht is op de consument. Het gaat er over dat de consument snapt wat er gaande is en dat wij (de student/bedrijf) dit moeten verduidelijken.

Het programma was ook heel erg strak, je moest veel tussendoor presenteren en laten zien, waardoor je veel feedback kreeg en dus goed door kon blijven gaan. Het liet ook zien hoe eigenlijk je dadelijk samen met een bedrijf een product aanbiedt of maakt, omdat je ook altijd samen met de klant/bedrijf samen communiceert over hoe en wat, of wat goed en minder goed is aan het product.

Terwijl als je kijkt bij digital craft het echt heel autonoom is, doordat je veel zelf moet ondernemen. Je hebt wel feedback momenten maar je moet vooral veel zelf reflecteren op wat je hebt gemaakt en je mede studenten vragen om hun mening. Je bent meer op jezelf gericht, in tegenstelling tot de commerciële practice omdat die vaak gericht is op een consument/bedrijf.

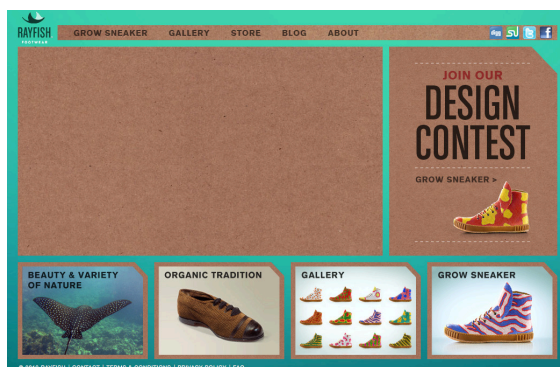
Bij beide practices is research heel erg belangrijk, dit is ook een heel belangrijk punt omdat je vaak hier laat zien waar een idee/product vandaan komt en hoe deze zich heeft ontwikkelt. Ik vind dit zelf ook een fijne vaardigheid om verder uit te kunnen breiden omdat vaak in een eigen bubbel zit en niet echt kijkt naar mijn omgeving. Maar door deze twee practices moest ik veel meer gaan kijken naar mijn omgeving, ook al was de tijd wel heel erg kort. Dus ik denk dat als ik langer de tijd had gehad dat dit nog veel uitgebreider kan worden.

Bij digital craft merkte ik dat doordat ik een 3D object moest maken dat ik mezelf echt uitdaagde, ik zit bij fotografie en toch denk ik heel erg vaak nog plat/2D, maar door deze practice merkte ik al gauw dat ik dit kan combineren met mijn fotografie. Vooral 1 kunstenaar vond ik heel erg interessant omdat hij heel erg met texturen bezig is en ook combinaties die je eigenlijk iedere dag gebruikt of wel eens gebruikt hebt Wim Janssen, hij maakt installaties van bijvoorbeeld oude negatieven en laat deze langs elkaar lopen. Hierdoor krijg je een heel raar effect.

New frontier vond ik qua onderwerp best wel moeilijk, ik wist namelijk niks over the internet of things, dat was al een hele uitdaging. Ik ben niet heel erg technisch ingesteld qua producten maar door new frontiers heb ik wel een andere kijk gekregen op

wat er eigenlijk allemaal mogelijk is. Vooral dat er zo veel bedrijven zijn die zich hiermee bezig houden, zoals near future lab die een uitgebreide ikea krant/magazine hebben gemaakt over hoe in de toekomst alledaagse objecten zich kunnen omvormen naar slimme objecten die meten wat je hebt gedaan of nog kan gaan doen in en om het huis. Er is natuurlijk ook een andere kant, die niet alleen maar het mooie laat zien en ook consumenten voor de gek houdt, zoals de jongens van rayfish hebben gedaan door schoenen te verkopen die gemaakt zijn van pijlstaartroggen.

Bij digital craft had ik veel meer het idee dat ik de opdracht snapte maar ook dat het bij me past qua onderwerp, want dat is nogal vrij. Je krijgt wel een richting maar de invulling is helemaal aan jou. Natuurlijk is dit bij new frontier ook wel tot op zekere hoogte maar ik heb het idee dat het daar meer verkoopbaar moet zijn terwijl het bij de ander meer gericht is op het onderzoeken van iets.

Wim JANSSEN CV Contact

Continuization Loop | 2010

Single B/W 35mm film loop, steel construction
3 m x 2.44 m x 0.60 m

In *Continuization Loop*, a single 35mm film loop is pulled up and down over more than 150 guiding wheels, creating a wall of film. The frames of this piece of film are only black or transparent. When the loop travels through the mechanism, the image of video static appears.

While film as a medium normally makes images appear through projection in combination with the transport of celluloid through a projector, *Continuization Loop* omits the projection and makes the image appear by means of the transport only.

The installation combines and imitates visual elements of different generations of visual media: the material aspect of film, the empty signal of video and the binary logic of digital. At the same time the most important attributes of these media are absent: there is no construction of an illusory film-space, there is no electronic signal and there are no computers involved.

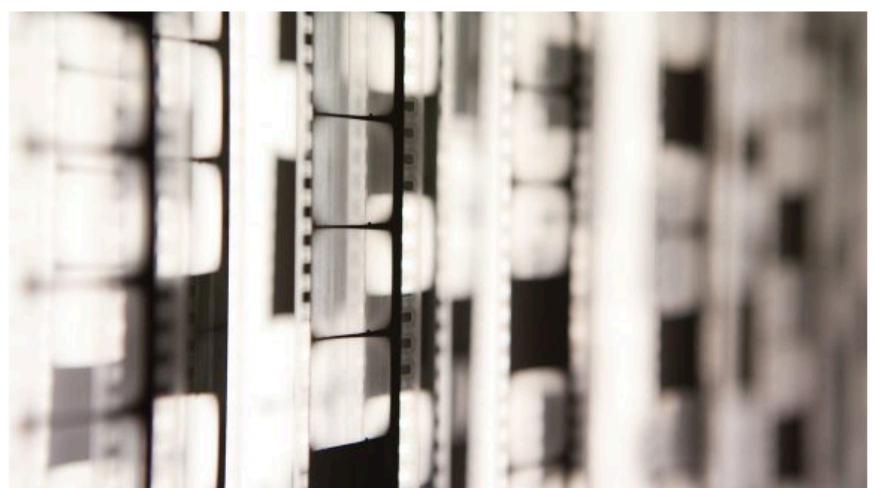

Photo by Wim Knapen

< >

Welke en waarom?

Voor mij is de keuze best logisch. Ik ga voor autonomous. Ik merk door de issues die ik heb gehad bij beide practices dat ik voor mijn gevoel het best bij automous pas. Vooral doordat ik het idee heb dat ik me daar beter kan ontwikkelen en meer kan leren. Verder past het qua progamma beter bij mijn persoonlijke stijl. Ik ben al best veel bezig met texturen, kleuren en vormen, ook neig ik heel erg naar het digitale in mijn fotografie. Meer een andere werkelijkheid creeeren via een andere werkelijkheid.

Bij autonomous merk ik dat mijn sterke punten maar ook mijn zwakke punten kunnen worden aangepakt. Mijn sterke punten zijn vooral dat ik goed zelfstandig kan werken en ook proces kan maken, zelfreflectie. En de onderwerpen zijn voor mijn gevoel breder wat ik heel erg fijn vind maar er zijn ook richtlijnen waar je toch naar toe kan werken. Mijn minder goede punt is toch wel mijn research, ik werk vaak heel erg klein en dit wil ik graag anders gaan doen, door meer research te doen en meer museums te bezoeken of boeken te bekijken, etc.

En ik wil graag meer 3D gaan werken, ik werk nu te veel plat alleen weet ik niet hoe ik dit moet doen en ik denk dat deze practice me meer een kant in duwt zoals bij digital craft. Ik vind het fijn als mensen mijn werk aan willen raken omdat ze willen weten of dit nou echt is of dat het juist niet echt is. Een vervreemding.

